

TREŚĆ:

ROZPORZĄDZENIA PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ:

Poz.:	802 —z dnia 27 października 1932 r. zmieniające niektóre przepisy Kodeksu Postępowania Cywilnego i Przepisów wprowadzających Kodeks Postępowania Cywilnego	1883
	803 —z dnia 27 października 1932 r. Prawo o sądowym postępowaniu egzekucyjnym	1885
	804 —z dnia 27 października 1932 r. Przepisy wprowadzające prawo o sądowym postępowaniu egzekucyjnym	1913
	805 —z dnia 27 października 1932 r. Przepisy o kosztach sądowych	1921

802.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 27 października 1932 r.

zmieniające niektóre przepisy Kodeksu Postępowania Cywilnego i Przepisów wprowadzających Kodeks Postępowania Cywilnego.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i art. 1 lit. a) ustawy z dnia 17 marca 1932 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 165) postanawiam co następuje:

Art. 1. W kodeksie postępowania cywilnego z dnia 29 listopada 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 651) wprowadza się zmiany następujące:

1) Art. 7 nadaje się brzmienie:

„Art. 7. § 1. Ustalenia zapadłego w postępowaniu karnem prawomocnego wyroku skazującego co do spełnienia przestępstwa obowiązują sąd cywilny.

§ 2. Ustalenia te jednak mogą być przed sądem cywilnym obalane, gdy sprawa dotyczy odpowiedzialności cywilnej osoby, przeciwko której oskarżenie nie było skierowane, bądź osoby, która nie broniła się w postępowaniu karnem.”

2) W art. 61 wyraz: „odrzucając” zastępuje się wyrazem: „oddalając”.

3) W art. 109 § 1 skreśla się zdanie drugie.

4) Art. 112 nadaje się brzmienie:

„Art. 112. Przyznania prawa ubogich domagać się może osoba fizyczna lub prawna, która wykáže swe zupełne ubóstwo na podstawie zaświadczenia władzy publicznej o jej stanie rodzinnym, majątku i dochodach; od sądu zależy uznanie tego zaświadczenia za dostateczny dowód zupełnego ubóstwa tej osoby.”

5) W art. 141 § 1 wyrazy: „warunków, wskazanych w artykułach poprzedzających lub” zastępuje

je się wyrazami: „warunków formalnych, wymaganych przez kodeks niniejszy, lub”.

6) W art. 145 § 2 wyrazy: „trybem, przewidzianym dla doręczenia pozwu” zastępuje się wyrazami: „w miejscu rzeczywistego zamieszkania strony”.

7) Art. 180 nadaje się brzmienie:

„Art. 180. Bieg terminu, wyznaczonego przez sąd lub przewodniczącego (terminu sądowego), rozpoczyna się od ogłoszenia postanowienia; w przypadku zaś, gdy kodeks przewiduje doręczenie postanowienia stronie z urzędu — od daty doręczenia.”

8) W art. 182 skreśla się zdanie drugie.

9) Art. 184 — 188 skreśla się.

10) W nagłówku rozdziału V działu I tytułu III księgi drugiej wyraz: „Omieszkanie” zastępuje się wyrazem: „Uchybienie”.

11) W art. 189 § 2 wyraz: „omieszkania” zastępuje się wyrazami: „uchybienia terminu”; wyrazy: „dokonać omieszkanej czynności” — wyrazami: „dopełnić czynności, która miała być w terminie dokonana”.

12) W art. 190 § 1 wyraz: „omieszkała” zastępuje się wyrazami: „nie dokonała w terminie”; w § 2 wyraz: „omieszkanie” zastępuje się wyrazami: „uchybienie terminu”.

13) W art. 191 § 1 wyraz: „omieszkana” skreśla się, wyraz: „omieszkania” zastępuje się wyrazem: „uchybienia terminu”; w § 3 wyrazy: „wykonać omieszkana czynność procesową” zastępuje się wyrazami: „dopełnić czynności procesowej”.

14) W art. 193 § 1 wyrazy: „uzna wstrzymanie za konieczne” zastępuje się wyrazami: „wstrzyma postępowanie lub wykonanie orzeczenia”.

15) W art. 197 § 1 po wyrazie: „zmarłego” przecinek zastępuje się kropką i skreśla się resztę zdania.

16) W art. 198 wyrazy: „trybem, przewidzianym dla doręczenia pozwu” zastępuje się wyrazami: „do wstąpienia do sprawy”.

17) W art. 199 § 2 po wyrazie: „niestawiającej” przecinek zastępuje się kropką, a wyrazy: „trybem, przewidzianym dla doręczenia pozwu” — wyrazami: „Wezwanie doręcza się stronie w miejscu jej rzeczywistego zamieszkania.”

18) W art. 216 po wyrazie: „wartości” dodaje się wyrazy: „lub innego przedmiotu”.

19) W art. 229 wyrazy: „okres, w ciągu którego” zastępuje się wyrazami: „termin, w którym”.

20) W art. 236 po wyrazie: „wartości” dodaje się wyrazy: „lub innego przedmiotu”.

21) W art. 247 § 2 po wyrazie: „dowodów” dodaje się wyraz: „sąd”.

22) W art. 257 § 1 wyraz: „rozważania” zastępuje się wyrazem: „rozważenia”.

23) W art. 276 § 2 wyraz: „cywilnego” zastępuje się wyrazem: „prywatnego”.

24) W art. 280 wyraz: „skargi” zastępuje się wyrazem: „powództwa”.

25) Art. 356 § 2 nadaje się brzmienie:

„§ 2. W sprawie zawilej sąd może odroczyć ogłoszenie sentencji na czas do dwóch tygodni. Datę ogłoszenia sentencji należy obwieścić niezwłocznie po zamknięciu rozprawy. Sentencję ogłasza przewodniczący.”

26) Art. 357 nadaje się brzmienie:

„Art. 357. Wyrok z uzasadnieniem powinien być w ciągu dwóch tygodni sporządzony na piśmie, jeżeli strona tego zażądała przed upływem tygodnia od ogłoszenia sentencji. Sporządzenie uzasadnienia należy do sędziego sprawozdawcy, a gdy nie był wyznaczony — do sędziego, któremu przewodniczący rozprawy to poruczy.”

27) Art. 361 § 1 nadaje się brzmienie:

„§ 1. Wypis wyroku z uzasadnieniem powinien być z urzędu doręczony stronom we wszystkich sprawach, w których występuje Prokuratorja Generalna. Pozatem doręcza się go tylko stronie, która we właściwym terminie zażądała jego sporządzenia.”

28) W art. 365 wyrazy: „sąd odroczył jego wydanie” zastępuje się wyrazami: „nie był ogłoszony”.

29) Art. 368 nadaje się brzmienie:

„Art. 368. W razie nienadejścia dowodu doręczenia na dzień rozprawy, sąd może w ciągu następnych dwóch tygodni wydać wyrok zaoczny, jeżeli w tym czasie otrzyma dowód doręczenia”.

30) W art. 375 treść dotychczasową oznacza się jako „§ 1” i dodaje się § 2 w brzmieniu następującem:

„§ 2. Wyroki zaoczne doręcza się z urzędu obu stronom”.

31) W art. 377 wyraz: „doręczenia” zastępuje się wyrazem: „ogłoszenia”.

32) W art. 383 § 1 wyraz: „stronom” zastępuje się wyrazami: „stronie na jej żądanie”, wyraz: „im” — wyrazem: „jej”; w § 2 po wyrazie „stronom” dodaje się wyraz: „z wyjątkiem postanowień o zabezpieczeniu powództwa”.

33) Art. 396 nadaje się brzmienie:

„Art. 396. Wyroku z uzasadnieniem nie doręcza się stronie, która zażądała jego sporządzenia, lecz tylko zawiadamia się ją o sporządzeniu uzasadnienia.”

34) W art. 400 § 1 wyrazy: „wyroku skarżącemu” zastępuje się wyrazami: „skarżącemu wyroku

z uzasadnieniem”; przepis § 2 oznacza się jako „§ 3” i dodaje się § 2 w brzmieniu następującem:

„§ 2. Jeżeli wyroku nie doręcza się z urzędu, apelacja służy stronie tylko wtedy, gdy we właściwym terminie zażądała sporządzenia wyroku z uzasadnieniem”.

35) W art. 407 wyrazy: „obie strony w jakimkolwiek piśmie rzekły się przeprowadzenia rozprawy” zastępuje się wyrazami: „strona, wnosząca skargę apelacyjną, rzekła się przeprowadzenia rozprawy, a druga strona temu się nie sprzeciwiła”; dotychczasową treść art. 407 oznacza się jako „§ 1” i dodaje się § 2 w brzmieniu następującem:

„§ 2. Orzeczenie, wydane na posiedzeniu niejawnem, doręcza się z uzasadnieniem stronom”.

36) W art. 410 po wyrazie: „wartości” dodaje się wyrazy: „lub innego przedmiotu”.

37) Art. 423 nadaje się brzmienie:

„Art. 423. Po upływie terminu do zaskarżenia wydanego orzeczenia sąd apelacyjny zwraca akta sądowi okręgowemu”.

38) W art. 425 punkcie 2) wyrazy: „apelacja służy stronie tylko wtedy, gdy we właściwym terminie zażądała sporządzenia wyroku z uzasadnieniem na piśmie;” skreśla się; kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się punkt 3) w brzmieniu następującem:

„3) w sprawach, w których wartość przedmiotu sporu, pierwotna lub późniejsza w razie ograniczenia żądania powództwa, nie przewyższa stu złotych, apelacja jest dopuszczalna tylko z przyczyn nieważności.”

39) W art. 428 przepis § 2 oznacza się jako „§ 3” i dodaje się § 2 w brzmieniu następującem:

„§ 2. Termin do wniesienia zażalenia od postanowień, wydanych bez rozprawy, biegnie od dnia doręczenia postanowienia.”

40) W art. 432 przepis § 2 oznacza się jako „§ 3” i dodaje się § 2 w brzmieniu następującem:

„§ 2. W sprawach o wynagrodzenie szkody, jaką wyrządziły obywatelowi organy władzy państwowej lub samorządowej przez działalność urzędową, niezgodną z prawem lub obowiązkami służby, skarga kasacyjna służy bez względu na wartość przedmiotu zaskarżenia.”

41) W art. 438 wyrazy: „obie strony rzekły się rozprawy” zastępuje się wyrazami: „strona, wnosząca skargę kasacyjną, rzekła się przeprowadzenia rozprawy, a druga strona temu się nie sprzeciwiła”.

42) Art. 442 nadaje się brzmienie:

„Art. 442. Prokurator, jeżeli składa wnioski w sprawie, przedstawia je ustnie po sprawozdaniu sędziego, a na rozprawie po głosach stron.”

43) W art. 446 skreśla się oznaczenie: „§ 1”, wyrazy: „na wniosek jednej ze stron” oraz ustęp, oznaczony jako § 2.

44) W art. 455 § 1 punkcie 2) wyrazy: „zaskarżony wyrok doręczono stronie albo jej zastępcy ustawowemu” zastępuje się wyrazami: „o zaskarżonym wyroku dowiedziała się strona lub jej zastępca ustawowy”.

45) W art. 456 wyraz: „dziesięciu” zastępuje się wyrazem: „pięciu”.

Art. 2. W przepisach wprowadzających kodeks postępowania cywilnego z dnia 29 listopada

1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 83, poz. 652) wprowadza się zmiany następujące:

1) W art. XX wyraz: „drugiego” zastępuje się wyrazem: „trzeciego”; treść dotychczasową oznacza się jako „§ 1” i dodaje się § 2 w brzmieniu następującem:

„§ 2. Do tego terminu sprawy, wymienione w paragrafie trzecim art. 432 kodeksu postępowania cywilnego, rozstrzyga w sądzie okręgowym, jako drugiej instancji, jeden sędzia.”

2) W art. XXV punkcie 1) cyfrę: „3” zastępuje się cyfrą: „4”.

3) W art. XXVII punkcie 1) po cyfrze: „6” dodaje się wyrazy: „i 8”.

4) W art. XLV § 2 wyraz: „dziesięć” zastępuje się wyrazem: „pięćdziesiąt”; w § 3 wyraz: „dziesięciu” zastępuje się wyrazem: „pięćdziesięciu”; dodaje się § 4 i 5 w brzmieniu następującem:

„§ 4. W sprawach, osądzonych przez jednego sędziego, sąd apelacyjny orzeka jednoosobowo, gdy wartość przedmiotu zaskarżenia przenosi pięćset złotych, a nie przewyższa dwudziestu tysięcy złotych.

§ 5. Jeżeli sędzia uzna, że postępowanie przed sądem jednoosobowym jest bądź niedopuszczalne, bądź niewskazane z uwagi na zawile okoliczności sprawy, przekazuje sprawę pod rozpoznanie sądu w składzie trzech sędziów.”

5) Po art. XLV dodaje się art. XLV¹ w brzmieniu następującem:

„Art. XLV¹. § 1. Sąd okręgowy rozstrzyga jednoosobowo środki odwoławcze od orzeczeń sądów grodzkich we wszystkich sprawach, z wyjątkiem tych spraw, w których wartość przedmiotu zaskarżenia nie przenosi pięćset złotych lub przewyższa dwadzieścia tysięcy złotych, oraz spraw o ochronę zakłóconego lub przywrócenie utraconego posiadania.

§ 2. Przepis paragrafu piątego artykułu poprzedzającego stosuje się również w postępowaniu przed sądem okręgowym, jako drugą instancją.”

Art. 3. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Sprawiedliwości.

Art. 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1933 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*

Minister Wyznań Religijnych

i Oświecenia Publicznego: *J. Jędrzejewicz*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

Sew. Budkiewicz

Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*

Kierownik Ministerstwa Komunikacji: *M. Butkiewicz*

Minister Opieki Społecznej: *Hubicki*

Minister Pocht i Telegrafów: *Boerner*

803.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 27 października 1932 r.

Prawo o sądowym postępowaniu egzekucyjnym.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i art. 1 lit. a) ustawy z dnia 17 marca 1932 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 165) postanawiam co następuje:

TYTUŁ PIERWSZY.

PRZEPISY OGÓLNE.

Rozdział I.

O WŁAŚCIWOŚCI W SPRAWACH EGZEKUCYJNYCH I O POSTĘPOWANIU W OGÓLNOŚCI.

Art. 1. § 1. Sprawy egzekucyjne należą do właściwości sądów grodzkich i urzędujących przy tych sądach komorników.

§ 2. Czynności egzekucyjne pełnią komornicy z wyjątkiem tych czynności, które są przekazane sądowi.

§ 3. W sprawach, przekazanych sądowi, komornik jest organem wykonawczym, spełniającym polecenia sądu.

§ 4. Sąd może z urzędu wydawać komornikowi zarządzenia, zmierzające do zapewnienia należytego wykonania egzekucji, oraz usuwać spostrzeżone uchybienia.

Art. 2. § 1. Wnioski i oświadczenia w postępowaniu egzekucyjnym składa się bądź na piśmie, bądź ustnie do protokołu.

§ 2. W przypadku gdy według przepisów prawa niniejszego zachodzi potrzeba wysłuchania strony, wysłuchanie odbywa się stosownie do okoliczności bądź przez spisanie protokołu w obecności lub nieobecności drugiej strony, bądź przez oświadczenie strony na piśmie.

Art. 3. Komornik w razie potrzeby może żądać od stron złożenia w wyznaczonym terminie wyjaśnień ustnych lub na piśmie, a nadto może zasięgać informacji od urzędów oraz osób, nie uczestniczących w postępowaniu.

Art. 4. Komornik na żądanie strony zawiadamia ją o każdej dokonanej czynności, o której terminie nie była zawiadomiona.

Art. 5. § 1. Skargę na czynności komornika wnosi się do sądu grodzkiego w terminie tygodniowym od daty czynności, a w przypadku gdy strona przed dokonaniem czynności żądała zawiadomienia o niej — od daty doręczenia.

§ 2. Sąd rozstrzyga postanowieniem po uprzednim wysłuchaniu stron, jeżeli uzna to za potrzebne. Może nadto żądać wyjaśnień od komornika.

Art. 6. § 1. Na postanowienie sądu grodzkiego niema zażalenia, chyba że prawo niniejsze stanowi inaczej.

§ 2. W postępowaniu egzekucyjnym niema skargi kasacyjnej.